

Forfatter: Palladius, Peder

Titel: Peder Palladius' Danske Skrifter

Citation: Palladius, Peder: "Peder Palladius' Danske Skrifter", i Palladius, Peder: *Peder Palladius' Danske Skrifter*, udg. af Lis Jacobsen , H.H. Thiele, 1911-1926, s. 438. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-palladius03val-shoot-idm139651351220064/facsimile.pdf> (tilgået 02. maj 2024)

Anvendt udgave: Peder Palladius' Danske Skrifter

22^r bede de tingist som dig ere reckelige/ || Ved vor Herre Ihesum
som met dig leffuer oc regnerer/ etc.

Oc vnder tiden denne.

5 **S**erre Gud himmelske Fader/ som haffuer rigelige giffuit
off din velsignelse oc vort daglige brød/ Wi bede dig/
beuare oss fra girighed/ oc opueck vore hierter at wi
aff din velsignelse gerne dele met arme Menniske/ paa
det wi kunde findis tro Husholdere offuer dine gaffuer/ paa
10 det off icke skal fattis til euig tid/ naar wi affsettis aff denne
husholding/ oc skulle komme faar din Dom Amen.

Epistelen. I. Corinth. X.

Kære Brødre/ Det skede oss til it Exempel/ at wi skulle
icke haffue lyst til det Onde/ Lige som de haffde
lyst. Bliffuer oc icke affgudiske/ Lige som nogle aff
20 dem bleffue/ Som || screffuit staar/ Folket sette sig ned at æde
oc at dricke/ oc stod op at lege. Lader oss oc icke bedriffue
Horeri/ Som nogle iblant dem bedressue horeri/ oc sulde paa
en dag/ try oc tiue tusinde. Lader oss oc icke friste Christum/
Som nogle aff dem fristede hannem/ Oc bleffue forderffuede
25 aff Hugorme. Anurrer oc icke/ Lige som nogle aff dem knur-
rede/ Oc bleffue ødelagde formedelst forderffueren. Alt dette
skede dem/ til it Exempel/ Oc det er screffuit oss til atuarjel/
30 paa huilden || Verdens ende er kommen. Der faare/ Hvo sig
lader tycke/ At hand staar/ Den skal see vel til/ at hand icke
35 falder. Eder er end nu ingen fristelse paa kommen/ vden Men-
niskelig. Men Gud er trofast/ som lader icke friste eder offuer
eders formue/ Men hand gør saadan ende paa fristelsen/ at i
der kunde taale.

Euangelium Luce. XVI.

30 **J**hesus sagde til sine Disciple/ Der vaar en rig Mand/
25 som haffde en Huffoget/ hand bleff beført for || han-
nem/ at hand skulde forkommet hannem hans Godz.
Oc hand falledede hannem/ oc sagde til hannem/ Sui hører ieg

det om dig? Gør regenskaft aff din Suffholdning/ Thi du
 Fant icke lenger vere Sufffoget. Sufffogeden sagde ved sig
 selff/ Huad skal ieg gøre? Min Herre tager Embedet fra mig/
 Jeg gider icke graffuit/ oc ieg skammer mig at trygle. Jeg ved
 vel Huad jeg vil gøre/ at de skulle tage mig i deris Suff/ naar
 som ieg bliffuer nu sæt af Embedet. Oc hand fallede til sig ||
 alle sin Herres Skyldener/ oc sagde til den første/ Huor meget
 est du min Herre skyldig? Hand sagde/ Hundrede tynder olye. ¶ 4 r
 Oc hand sagde til hannem/ Tag dit Bress/ sæt dig/ oc scriff
 strap halffrediesinds tiue. Der efter sagde hand til den anden/ 10
 End du/ huor meget est du skyldig? Hand sagde/ Hundrede
 maader huede. Oc hand sagde til hannem/ Tag dit Bress/ oc
 scriff firsinds tiue. Oc Herren loffuede den Wretferdige Suff-
 foget/ at hand gjorde snildelige/ Thi denne || Verdens Børn ¶ 4 v
 ere flogere/ end Luusens Børn/ i deris Slecht. Oc ieg siger eder 15
 oc saa/ Gører eder Venner met den wretferdige Mammon/
 Paa det/ naar i nu haffue behoff/ de skulle anamme eder i de
 euige Bolige.

Den X. Søn. effter Trinita.

Collect.

20

W Almectige euige Gud barmhertige Fader/ som mæst
 beteer din almectighed/ idet du sparer oc benaader
 oss/ oc straffer oss icke efter vore misgerninger/
 maangfold gør din barmhertighed ossuer oss/ oc
 gøre oss deelhaftig i de himmelske gode/ som skynde oss til de 25
 tingest der du haffuer loffuit. Ved vor Herre Ihesum Christum/
 som met dig leffuer/ etc. || ¶ 5 r

Oc vnder tiden denne.

A lsmectigste euige Gud/ som haffuer formedelst
 den hellig Mand obenbaret oss dit Ord/ om din Fære 30
 Søn Ihesu Christo/ Wi bede dig/ opueck vore hier-
 ter/ at wi det aluaarlige anamme/ oc icke sla det he-
 den i været/ som dit Golt de vantro Jøder gjorde/ paa det
 wi kunde leffue i din fryct/ oc formeris daglige i troen til din

III. Bind.

29